

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2022 r. – RS/EBI**(Sprawa T-624/22)**

(2023/C 15/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RS (przedstawiciel: adwokat B. Maréchal)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności: (i) decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (zwanego dalej „EBI”) z określonego dnia, której przedmiotem było „Nieprzekształcenie umowy o pracę na czas określony”, odrzucającej przedstawione w imieniu skarżącego argumenty za przekształceniem na czas nieokreślony jego umowy o pracę; (ii) decyzji EBI informującej skarżącego, że jego zatrudnienie w Europejskim Banku Inwestycyjnym zakończy się z określoną datą; oraz (iii) decyzji EBI wydanej z określoną datą, oddalającej wniosek skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy przez administrację, który to wniosek: (1°) kwestionuje decyzję o nieprzekształceniu umowy ze skarżącym z umowy o pracę na czas określony na umowę o pracę na czas nieokreślony w EBI, oraz (2°) wskazuje na związane z tym naruszenia praw podstawowych skarżącego przez EBI (zwane dalej „spornymi decyzjami”);
- ewentualnie, zmianę spornych decyzji; a także
- zasądzenie odszkodowania w związku ze szkodą materialną, jaką poniósł lub poniesie skarżący w wyniku wydania spornych decyzji odmownych w sprawie przekształcenia jego umowy o pracę, w wysokości 193 882,98 EUR, obejmującej utratę wynagrodzenia, różnicę w wysokości składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz utratę zwrotu kosztów utrzymania rodziny, jak również utratę świadczeń emerytalno-rentowych;
- zasądzenie odszkodowania w związku z naruszeniem prawa do prywatności i ochrony danych osobowych skarżącego, jego prawa do dobrej administracji oraz prawa do skutecznego środka prawnego i rzetelnego procesu w wysokości 20 000 EUR;
- zasądzenie zadośćuczynienia za doznane przez skarżącego krzywdę i poczucie zagrożenia w wysokości 20 000 EUR;
- zasądzenie odszkodowania za koszty poniesione w wyniku niezgodnych z prawem zachowań, działań i zaniechań EBI, których skutki dotknęły skarżącego, wstępnie oszacowanego na kwotę 20 000 EUR (z VAT);
- obciążenie pozwanego kosztami w niniejszym postępowaniu, tymczasowo oszacowanymi na 15 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi przedstawione poniżej zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że podnoszone powody ewentualnego nieprzekształcenia umowy wynikają z obiektywnie stwierdzonego naruszenia prawa do poufności, prawa do prywatności i prawa do ochrony danych osobowych strony skarżącej.
2. Zarzut drugi dotyczący konfliktu interesów i stronniczości procedur wykorzystanych do uzasadnienia spornych decyzji o nieprzekształceniu umowy o pracę skarżącego i wynikającego stąd naruszenia prawa skarżącego do obrony.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku poważnego uzasadnienia i nieproporcjonalnego charakteru spornych decyzji o nieprzekształceniu umowy o pracę skarżącego z pozwanym i związanych z tym naruszeń praw skarżącego.

4. Zarzut czwarty dotyczący obiektywnie stwierdzonego naruszenia prawa skarżącego do dobrej administracji, w tym: prawa do bycia wysłuchanym [art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), prawa do dostępu do swoich akt i, w związku z tym do spontanicznego i terminowego otrzymywania informacji o postępach lub wynikach każdej procedury instytucjonalnej, w której skarżący brał udział [art. 41 ust. 2 lit. b) karty], oraz prawa do bezstronnego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie (art. 41 ust. 1 karty).

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2022 r. – Vima World, SA/Komisja

(Sprawa T-671/22)

(2023/C 15/57)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Vima World, SA (Miasto Panama, Panama) (przedstawiciel: P. Braz, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 i art. 4–6 decyzji Komisji (UE) 2022/1414 z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie systemu pomocy SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) wdrożonego przez Portugalię na rzecz Zona Franca de Madeira (ZFM) – Schemat III;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych i prawnych, ponieważ w tym konkretnym przypadku środek nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ dochody uzyskane na terytorium Zona Franca da Madeira (zwanym dalej „ZFM”) podlegały opodatkowaniu w Hiszpanii.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa konkurencji z tego względu, iż w niniejszym przypadku decyzja o odzyskaniu bezprawnie udzielonej pomocy prowadzi do podwójnego opodatkowania zysków osiągniętych w ZFM.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ustaleniach prawnych w zaskarżonej decyzji, ponieważ Schemat III ZFM spełnia przesłanki utworzenia lub utrzymania stanowisk pracy w Autonomicznym Regionie Madery przewidziane w decyzjach C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final w art. 107 i 108 TFUE i w wytycznych z 2007 r.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych i prawnych w zaskarżonej decyzji, ponieważ w decyzji tej przewidziane w decyzjach C(2007) 3037 final i C(2013) 4043 final pojęcie „działalność rzeczywiście i materialnie prowadzona na Maderze” zostało zinterpretowane w sposób zawężający.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa poprzez uchybienie obowiązkowi uzasadnienia ustanowionemu w art. 296 TFUE.